De waarheid achter ‘op het Woord staan’- deel 1

Dag allemaal,
Een moeder vond haar zoon op een zondagmiddag, na de kerkdienst, staand op een Kinderbijbel, voeten bij elkaar, armen wijd omdat hij niet wilde omvallen. Toen de moeder hem zag, vroeg ze wat hij aan het doen was. Hij antwoordde dat hij gebeden had voor een fiets, en de zondagschool leraar had gezegd dat je op het Woord moest staan als je wil dat je gebeden beantwoord worden. Dus dat was hij aan het doen. “Mam, weet je hoe lang ik op het Woord moet staan voordat God mij een fiets geeft?”

Het ‘staan op het Woord’ heeft zowel humoristische als tragische gevolgen en is helaas tot een groot deel van de christelijke cultuur doordrongen, dat als men in sommige kringen aan iemand zou vragen hoe het met hem gaat, het antwoord zou kunnen zijn ‘O, weet je, ik sta nog op het Woord’ als een soort van meetlat van hun emotionele en geestelijke gezondheid.

De traditie van mensen
Zit er kracht in het inkt en papier van een vers? Nee. Als de Bijbel kracht zou hebben, dan zou iedereen die het gelezen heeft, gered moeten zijn, maar we weten allemaal dat dit niet zo is. Wat maakt de Bijbel dan wel zo krachtig? Het is meer dan de concepten daarin, het is dat de Heilige Geest leven geeft aan de woorden op de bladzijde. Zonder de Geest die de woorden levend maakt, blijft er slechts een ‘boek’ over dat we de Bijbel noemen.

Dus als je op een vers staat, zonder dat de Heilige geest dat vers aan jou gecommuniceerd heeft, sta je slechts op papier en inkt.
Maar er is een oplossing.

Er was nog geen Nieuwe Testament om ‘op te staan’ vóór het jaar 300 na Christus, zo’n 250 jaar na de gebeurtenissen waar we bevoorrecht over kunnen lezen in ons Nieuwe Testament. De apostels Paul, Petrus, Johannes, Jacobus en Judas hielden gemeente in huis en schreven hun brieven naar mensen die kerk waren in een huis. Zij hadden geen geschreven teksten, anders dan Genesis tot en met Maleachi, want niemand had dusver over het leven van Jezus geschreven, en hun eigen brieven werden toen pas gekopieerd om gelezen te worden in de (huisgebaseerde) gemeentes.

Toen Paulus in zijn brief, dat later Efeziërs 6:13-14 werd, schreef dat wij de gehele wapenrusting Gods aan moeten doen om weerstand te kunnen bieden tegen de verleidingen van de duivel, en, na alles gedaan te hebben, stand te houden, schreef hij niet dat wij moeten ‘staan op het Woord.’ Ons standhouden is tegen de plannen van de vijand. Wat Paulus schreef werd door de ‘Word of Faith’ beweging van de jaren ’80, verdraaid en geleerd als ‘staan op het Woord.’ Wat uiteindelijk geloofd werd als zijnde een tekst uit een hoofdstuk van de Bijbel. Maar dat is het niet. Dit is het wel:

“Bekleed u met de hele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel…want wij hebben niet de strijd tegen vlees en bloed…neem daarom de hele wapenrusting van God aan, opdat u weerstand kunt bieden op de dag van het kwaad, en na alles gedaan te hebben, stand te houden…” Efeziërs 6:11-13.
We moeten stand houden tegen de plannen van de duivel. Hoe?

Waar staan we WEL op? De waarheid in de Bijbel
In Handelingen 13:45-48 zijn Paulus en Barnabas aan het onderwijzen over Jezus en worden ze krachtig tegengewerkt door de ongelovige Joodse bevolking van die stad. Paulus doet dan deze uitspraak:

“Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen. Zo immers heeft de Here ons geboden: ‘Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde.’

De woorden waarvan Paulus zei dat de Heer die aan hem gesproken heeft, is een aanhaling van Jesaja 49:6, in een profetie over de Messias. De **Heer** haalde dit vers aan en vertelde Paulus dat het op hem sloeg. Paulus opende het boek Jesaja niet om een vers te zoeken dat op zijn situatie tan toepassing was. Hij las het niet in zijn
Dagboek. De Heer sprak dat woord tot hem.

DAT is hoe we staan, we staan op openbaring die de Heer aan ons geeft voor onze situatie. De Heer haalt een vers aan en vertelt ons, openbaart ons, dat dit vers voor ons is. WIJ beslissen dat niet.

Openbaring van de Heer over een bepaald vers is openbaring vanuit de hemel, en de poorten van de hel kunnen niet op tegen openbaring van de hemel. Paulus ging niet met zijn duim door het Oude Testament om een vers te zoeken waar hij 'op kon staan.' Hij ontving openbaring van de Heer. Om dat te krijgen, moet je de Heer kennen en met Hem wandelen en bidden over jouw situatie, totdat je een 'Woord' ontvangt – niet snel even je lievelingsverzen opzoeken, omdat die zo goed in jouw situatie passen – tenzij de Heer je dat vers heeft laten zien, geopenbaard heeft, aan jou gecommuniceerd heeft dat het voor jou is.

In Johannes 21:18 profeteert Jezus tegen Petrus over hoe hij gaat sterven: "Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u: toen u jonger was, omgordde u uzelf en liep u waar u wilde, maar als u oud geworden bent, zult u uw handen uitstrekken en een ander zal u omgorden en u brengen waar u niet heen wilt." De apostel Johannes voegt daar in vers 19 nog aan toe: "Dit zei Hij om aan te duiden met wat voor dood hij God verheerlijken zou. En nadat Hij dit gezegd had, zei Hij tegen hem: Volg Mij!" Merk op dat Jezus hem vertelt dat hij gekruisigd zal worden als hij oud is – dit is belangrijk.

Ongeveer 10 jaar later, begint Handelingen 12 met het feit dat Herodes Jacobus, de broeder van Johannes, met het zwaard gedood heeft en vervolgens Petrus arresteert met de bedoeling hetzelfde met hem te doen. Petrus is nog een jonge man, en door het zwaard gedood worden is niet hetzelfde als een kruisiging. Ik geloof dat dit de reden was dat Petrus zo vast te slapen lag, in vers 7, dat de engel hem in zijn zij moest porren om hem wakker te maken. (Grieks voor 'porren': pataxas, slaan, zoals het slaan van je hart, stoten). Petrus was dus diep in slaap.

Het Woord waar Petrus op 'stond' was een openbaring van de Heer, zo'n 10 jaar daarvoor, dat hij gekruisigd zou worden als hij oud zou zijn. Later in zijn leven, in zijn laatste brief, wat onze 2 Petrus is, in hoofdstuk 1:14-15, zegt hij dit: "…omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Here Jezus Christus mij ook duidelijk gemaakt heeft. Maar ik zal mij ook voortdurend beijveren dat u na mijn heengaan deze dingen in gedachten blijft houden."

Petrus was er zich in Handelingen 12 volledig van bewust hoe hij zou sterven, en dat zou niet door het zwaard zijn, en niet nu hij nog jong was. Dus kon hij slapen, terwijl hij op het Woord 'stond.' Paulus 'stond' op een gelijksoortig persoonlijk woord van de Heer dat zijn aandacht verlegde naar de heidenen.

Wij staan op persoonlijke openbaring voor onze situatie. Dat is hoe je het doet. Wat betreft jouw situatie waar je nu in zit – stop met wat je aan het doen bent, maak tijd met Hem (aanbidding en dan stil zijn in Zijn aanwezigheid is wat ik kan aanbevelen) en laat Hem jou een woord voor jouw situatie geven. Maar dat doet de vraag rijzen 'Waar komt Jezus' openbaring vandaan?'

Dat is voor de volgende week.
Tot dan,zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

De waarheid achter 'Op het Woord staan'- deel 2

Dag allemaal,
Vorige week heb ik het gehad over de traditie 'op het Woord staan' en heb ik voorbeelden uit de Bijbel genoemd van Petrus en Paulus die 'stonden', gebaseerd op persoonlijke openbaring die de Heer hen gaf voor hun situatie en leven. Zij zochten geen vers uit dat op hun situatie sloeg, om dat te gebruiken. Ik eindigde met de vraag hoe de Heer Zijn openbaring ontving. Dat heeft misschien wat hoofdbrekens veroorzaakt, omdat we allemaal veronderstellen dat de Here Jezus de bron is van de openbaring – maar is Hij dat?

"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven" is hoe Jesaja 9:5 begint, en één van de meest opmerkelijke profetieën over de Here Jezus is die Jesaja vermeld. Merk de tweevoudige natuur

van de Messias op – Hij is de Zoon gegeven, en werd het kind geboren. Hij is 100% God en 100% mens. Wat betekent dat?

Het feit dat Jezus Christus zowel de Zoon is die gegeven is als het kind dat geboren werd, wordt gereflecteerd in Zijn naam en titel: Jezus refereert aan Zijn menselijkheid, de naam die aan Maria gegeven is voor het kind in haar schoot. Christus is de Gezalfde van de Vader. Hij is daarom Jezus Christus. De God-Mens.

Omdat Hij God is, bestond Hij al voordat Hij het kind werd dat geboren werd. Hij was allereerst Christus de Zoon, die later gegeven werd om de mens Jezus te worden. Het feit dat de Vader God Hem gaf, is een vingerwijzing waar de openbaring die we van de Here Jezus ontvangen, vandaan komt. In mijn serie: IK BEN; wie Jezus is en waar Hij vandaan kwam" ga ik dieper op de relatie Vader-Zoon in en op Christus' verschijningen in het Oude Testament, maar ik zal hier een aantal punten noemen.

Het Woord van de Heer begrijpen

1 Samuel 3 begint het met "Het woord van de Here was schaars in die dagen; er was geen visioen dat in de openbaarheid (open visioen) kwam," en vestigt daarmee de context voor wat er vervolgens plaatsvindt. Daarmee classificeren we een bezoek van de Heer als 'een open visioen.' Zoals we zullen zien waren Samuel's ogen wijd open en zag hij de natuurlijke wereld, maar hij zag ook de Heer in Zijn wereld.

De jongen Samuel ligt op bed en hij hoort een stem die hem roept: "Samuel, Samuel." De jongen gaat uit bed en loopt naar Eli toe, omdat hij dacht dat Eli hem geroepen had. Maar Eli zei dat hij hem niet geroepen had. Dit gebeurt drie keer. Vers 7 is interessant en geeft een verklaring waarom de jongen de stem niet herkende: "Nu kende Samuel de Here nog niet; <u>het Woord van de Here was nog niet aan hem geopenbaard."</u>

Na de derde keer zegt Eli tegen Samuel dat hij de stem moet antwoorden, wat hij doet. Vers 10 zegt: "Toen <u>kwam de Here en bleef daar staan, en Hij riep zoals de andere keren</u> 'Samuel, Samuel." Merk op – de Heer kwam en stond daar, evenals de vorige keren. Wie was deze Heer die op die avond aan het bed van Samuel stond?

Vers 21 vertelt ons: En de Here bleef in Silo verschijnen, ja <u>de Here openbaarde Zich aan Samuel in Silo door het Woord van de Here</u>."

Samuel geeft de toon aan

Samuel was profeet in Israël ten tijde van de Richteren. De tijd van de Richteren was nadat Jozua gestorven was, maar voordat Saul koning werd. Samuel was de laatste richter, want hij zalfde Saul en later David als koningen. Andere richteren in die tijd waren onder andere Debora, Samson en Gideon.

Samuel was de profeet of ziener, zoals hij genoemd* werd, die het koningschap van Israel grondvestte en hij was een type van alle profeten die Israel nadien zou hebben. Hoe de Heer met deze eerste profeet omging, geeft aan hoe Hij dat deed met de rest van de profeten in het Oude Testament. Dat is de reden dat de uitdrukking 'het Woord van de Heer' verscheen aan Samuel', zo belangrijk is. *1 Samuel 9:9,11

Andere keren dat 'het Woord van de Heer' genoemd wordt

De Heer verscheen aan Samuel, die hem kende als het Woord van de Heer – dit is een verschijning van de Zoon die gegeven gaat worden, Christus, die aan hem verscheen. Dit moeten we goed begrijpen: Hij is het Woord van de Vader God aan mensen – het Woord van de Heer (Vader God). Jezus is niet een 'op zichzelf staand' persoon, noch een concept, noch zijn Zijn woorden die op papier geschreven zijn, op zichzelf staande verzen – ze kwamen voort uit het Woord en dat Woord ontsproot van de Vader.

Na Samuel, verscheen de Heer op dezelfde manier aan zijn opvolgers, als het Woord van de Heer en als je leest 'Het Woord van de Heer kwam tot…" is het belangrijk te begrijpen dat dit de Persoon van het Woord van de Heer is – Christus – en het bewijs daarvan is dat als je die zin leest, de profeet zegt dat Hij tot hem sprak of aan hem verscheen.

Bedenk…
"De woorden van Jeremia…tot hem kwam het Woord van de Here en zei: voordat Ik u in de moederschoot vormde, heb Ik u gekend…en Ik heb u aangesteld…toen stak de Here Zijn hand uit en raakte mijn mond aan en zei…" 1:1-9

"Op de vijfde van de maand…kwam het Woord van de Here uitdrukkelijk tot Ezechiël…toen zag ik en zie, een stormwind kwam uit het noorden, een grote wolk, flitsend vuur en lichtglans eromheen…" (Zijn visioen van de troon en de cherubs). Ezechiël 1

"Het Woord van de Heer dat kwam tot Micha...wat hij zag betreffende Samaria en Jeruzalem…" Micha 1:1-2

"…kwam het Woord van de Here tot Zacharia…zo zegt de Here…Zacharia 1, waarin hij visioenen beschrijft, in een groot deel van zijn boek.

Zoals ik eerder gezegd heb, wil ik hier niet te diep opingaan en als je meer informatie wilt, kun je naar mijn serie: "IK BEN" luisteren. Maar weet dat Christus aan de profeten verscheen, beginnende bij Samuel, als het Woord van de Heer.

Johannes 1:1-14: "In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God…en het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond."

Het 'Woord' waar hij het over heeft, is het Woord van de Heer die aan de profeten verscheen en nu, eeuwen later, 'vlees geworden is en onder ons gewoond heeft.' WOW. Hij is het Woord van de Vader aan de mens – voordien alleen specifiek aan profeten en mensen in het Oude Testament. Maar Hij werd mens, voor ons allemaal.

Dus dat wil zeggen…
Dat de persoon van het Woord van de Heer, de Persoon van het Woord van de Vader, onze Here Jezus Christus is. Aan Adam was hij de Here God in de Hof van Eden. Aan Abraham was Hij Jehovah Jireh en El Shaddai, aan Mozes was Hij Jehovah Nissi (banier) en Rapha (genezer) – maar al die verschijningen waren uniek en specifiek voor de situatie. Eeuwen later verscheen Hij aan Samuel als de opsomming van al die openbaringen van Zijn karakter en meer, als de totaliteit van het Woord van de Heer (Vader) voor de mens.

Aan Samuel, samengevat, als het Woord van de Heer (Vader) en later als het Woord van de Vader, toen Hij verwekt werd in Maria's schoot als DE boodschap van de Vader – Vrede op aarde en een welbehagen naar de mensen.

Dat is niet een vrede van mens tot mens, maar God de Vader, wiens hemelse legermacht aan de herders verscheen, zei dat het bewijs van Zijn welbehagen is dat Zijn Woord vlees geworden heeft en onder ons gewoond heeft. Wat geweldig ontzagwekkend. Dus nu zien we dat 'op het Woord staan' absoluut niet is dat wij een vers zelf uitzoeken waarop we gaan staan – de voorbeelden door de eeuwen heen is dat van mannen en vrouwen die een specifiek Woord van de Heer ontvingen voor hun situatie – in het NT zagen we dat bij Paulus en Petrus.

Volgende week sluit ik dit af met meer Nieuw Testamentische realiteiten over het Woord van de Heer die kwam en mens werd…en waar Hij Zijn 'woorden' voor ons van krijgt…tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

De waarheid omtrent 'op het Woord staan'- Deel 3

Dag allemaal,
Toen ik een tiener was en ik op mijn broertjes en zusje moest passen omdat mijn moeder een avondcursus volgde (nadat mijn vader weggegaan was), werd mijn gezag vaak aangevochten als ik hen vertelde dat ze van moeder om 8:30 naar bed moesten gaan.

De gelijkenis van 'het Woord van de Moeder'

Als ze dan boos op mij werden, zei ik 'Mam zei dat het 8:30 was,' wat inhield dat mijn woord aan hen niet van mijzelf was, maar van moeder. Mijn opdracht was het 'woord van Moeder' dat via mij kwam. Ik was het 'woord van de moeder,' dus als ze hun bedtijd wilden veranderen, moesten ze dan niet aan mij vragen, want ik was slechts de tussenpersoon.

Als ze een vraag hadden, moesten ze naar moeder gaan, niet naar mij. Ik had het gezag om haar orders uit te voeren, want al het gezag in huis en de tuin was aan mij gegeven, door mijn moeder; maar moeder was de oorsprong van mijn gezag, al had ze het aan mij gegeven. Maar als het ging om de bedtijd, dat was aan moeder, niet aan mij. Begrijp je deze gelijkenis?

"En op die dag zult gij Mij (Jezus) niets vragen…Ik zeg u: alles wat u de Vader zult bidden in Mijn Naam, zal Hij u geven…want de Vader Zelf heeft u lief…""Mij is gegeven alle macht in hemel en op de aarde. Ga dan heen…" "zij gingen overal heen om te prediken, en de Here werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden."
Johannes 16:23-33, Mattheüs 28:18, Markus 16:20

(sommige vertalingen zeggen 'de Heer werkte met HEN en bevestigde het woord door de tekenen die erop volgden, maar het Grieks zegt: "de Heer werkte met en bevestigde het Woord…". Een HEEL groot verschil. Hij werkt niet met ons, Hij werkt met het Woord van de Vader. Wij hebben gezag, maar de Vader heeft de kracht. Indien je niet weet dat de kracht beschikbaar is, zou je niet moeten proberen je gezag uit te oefenen.)

De Bron van de kracht van de naam van Jezus
Dat is de grammaticale structuur en het theologische begrip, als we lezen 'Het Woord van de Heer' of 'Het Woord van God (Vader).' De Persoon die het Woord genoemd wordt, is dat eenvoudigweg: het Woord van de Vader God, zoals mijn woord het woord van mijn moeder was. Hijzelf, het Woord, verkrijgt Zijn kracht van de Bron van dat Woord – de Vader.

"Heilige Vader, bewaar hen die U Mij (Jezus) gegeven hebt, door de kracht van uw naam, opdat zij één zullen zijn, zoals wij. Toen Ik nog met hen in de wereld was, bewaarde ik hen in Uw Naam (de naam Jezus) die U mij gegeven hebt." (King James vertaling)
Johannes 17:7-8, 11-12

Merk op 'de naam die u mij gegeven hebt,' en een bewerkt commentaar hier – Jezus zei dat Zijn naam aan ons gegeven is, zodat wij één zouden zijn. Hoe vaak wordt Zijn naam wel niet gebruikt tegen iemand anders (al is Hij daar niet in)! Verdrietig.

We gebruiken Zijn naam tegen demonen en om zieken de handen op te leggen, maar hoe vaak heb jij gedacht dat als wij ons scharen om die naam, we één zouden zijn?
Daarom moet ik iedere keer opnieuw tegen huiskerken zeggen dat als je samenkomt, je geen discussies moet hebben over waarin je verschilt en waarin je anders gelooft; je bent samengekomen om je te focussen op die Ene, op wat en Wie je gemeen hebt – dat is het woord 'gemeenschap' of 'koinonia', wat 'gemeen of alles gemeenschappelijk' betekent. Hij is onze focus, richt je niet op je verschillen.

Engelen kunnen de naam van Jezus niet gebruiken, omdat Hij niet voor hen gestorven is. Zelfs de grootste en machtigste engel, Michaël, degenen die over Israël * waakt, zei tegen de duivel 'Moge de Here u bestraffen** - engelen hebben niet het gezag de naam van Jezus te gebruiken, maar mensen wel, omdat Jezus voor ons gestorven is.
*Daniël 12:1, **Judas 9

(Het is eigenlijk een belediging aan de Heer, als is het vaak door onwetende ongehoorzaamheid door goedbedoelende christenen, om te zeggen 'de Heer bestraffe je' tegen een demon. Jezus zei dat wij demonen uit moeten werpen door Zijn naam te gebruiken – om dat niet te doen, is ongehoorzaamheid aan Jezus en een belediging aan het werk van het kruis door jezelf te verlagen alsof jij niet het recht hebt om de naam te gebruiken. Jijbent geen engel, je bent een mens, dus gebruik de naam en vertel demonen te gaan! Je bidt niet tegen demonen, je gebied hen uit te gaan!!!)

Hebreeën 1:1-3, sprekend over Jezus Christus

“Nadat God voorheen vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had door de profeten, heeft Hij in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon…Hij, die de afstraling van Gods (de Vaders) heerlijkheid is, de afdruk van Zijn (de Vaders) wezen, die alle dingen draagt door het Woord Zijner (de Vaders) kracht.”

Merk op dat het niet ‘de kracht van het Woord’ is. Jezus, het Woord van de Vader, heeft geen kracht zonder de Vader. John de babysitter had van zichzelf geen kracht. De kracht lag bij ‘de Moeder’. Lol. Als ze problemen hadden met hun bedtijd, had ik daar niets over te zeggen, ik was slechts het woord van de moeder. Ga naar moeder toe.

Jezus is van nature het Woord van de Vader aan ons – en dat laat een andere dwaling zien die ons geleerd is en wat wij geloven. Namelijk dat het Woord alleen kracht heeft, en zelfs de dwaling dat slechts het inkt op papier kracht in zichzelf bevat – fout. Als de inkt en het papier van het Woord kracht in zichzelf zou hebben, zou iedereen die de Bijbel leest, gered worden, zoals ik eerder in deze serie genoemd heb. Dat is niet het geval.

Van die dwaling komen ‘verklaringen’ en het woord 1,000 keer spreken vandaan, in de hoop dat 1 van die keren het ‘werkt’. En ook de naam van Jezus tig keer te gebruiken bij het uitwerpen van demonen, door de naam van Jezus te schreeuwen en te roepen, of in gebeden…dat laat zien dat degene die bidt, geen kracht heeft, geen echt geloof in de machtige naam van Jezus, ook snappen ze niet wat de Heilige Geest wil en hoe Hij op dat moment leidt. Hadden ze dat wel, dan wisten ze dat ze met de Geest meewerken en dat het 1 keer noemen van die naam, 1 gebod in die naam, genoeg is. Zucht.

Heel veel christenen zijn als wat Jezus in Mattheüs 6:7 omschreef: “gebruik bij uw bidden geen omhaal van woorden, zoals de heidenen; want zij menen door hun veelheid van woorden verhoord te zullen worden. Wordt hun dan niet gelijk.” Zijn verwijzing naar ‘heidenen’ betekent de mensen die niet gered zijn, zij die andere goden aanbidden, en denken dat de goden naar hen zullen luisteren als ze luid en lang genoeg praten. Klinkt als een oproep tot gebed in veel van de charismatische ‘uitstortingen.’

Maar als je die dwaling aan de kant wil leggen en met de Vader en Heer wil wandelen, wetend dat Christus in jou is en het enige dat je hoeft te doen is je gedachten naar Hem te richten en Hij is daar – je hoeft niet te schreeuwen of hard te roepen. Als je stopt met denken dat de Vader ‘ver weg’ is en je met Hem begint te wandelen in de waarheid dat Hij ‘in jou’ is, zal er zich een heel nieuwe wereld voor je openen.

Luister eens naar de gebeden van je christelijke vrienden, of van de media, of denk eens aan de gebedsoproepen uit je verleden. Zie je hoe weinig geloof ze demonstreren te hebben in de krachtigste naam die er is? Zie je hoe zij hun geloof hebben in formules, in plaats van te weten te komen wat de Vader wil, om vervolgens 1 keer te spreken en die demon uit te werpen, of genezing te gebieden. En hoe velen vragen Jezus om dingen, in plaats van de Vader – wat Jezus ons gebood, en wat de apostelen opvolgden.

De reden dat zij geen geloof in de naam hebben is dat er een gebrek is aan openbaring van Hem; zij kennen de Vader niet echt, van Wie alle goede dingen komen. Ken de Vader, stel vast wat Zijn wil is, weet waar Hij Zijn kracht op richt, EN PAS DAN kun je het gezag dat jou toebehoort uitoefenen, zodat de Vaders wil in de hemel op aarde gedaan wordt. Punt uit.

Jezus in Zichzelf is niet de bron van kracht – Hij is het Woord van de Vaders kracht. Dus je moet de Vader kennen en wat Hij wil, om met Jezus samen te kunnen werken en de wapenen van je veldtocht effectief en correct te kunnen gebruiken. Jij hebt in en van jezelf geen kracht. Ken de Vader, bepaal waar Hij Zijn kracht op richt, stap uit zoals het Hoofd van het lichaam aangeeft en de Geest zal ervoor zorgen dat de kracht van de Vader in die situatie stroomt. Maar tot het zover is, doe je niets. Blijf voor de Vader tot je het weet, totdat je weet welke richting je op moet, tot je weet waar de vrede is, dan volg je dat. Wacht. Wees stil en wees niet bang voor de stilte.

Hij draagt alle dingen door het Woord van de Vaders kracht, op dezelfde manier waarop ik mijn broertjes en zusje in het gareel moest houden door het woord van onze moeder te gebruiken. Ik was het woord van moeder aan hen. Ik had geen kracht, alleen gezag, maar de kracht lag bij moeder en het gezag dat zij mij gaf, was eerst van haar. Zij stond alleen achter mijn geboden in haar naam, als

die met haar wil overeenstemden. Als ik hen zou vertellen tot 22:00 op te blijven, had ik geen kracht achter mij staan, en daarom geen gezag en de kracht van moeder was er niet.

De kracht en autoriteit van Jezus komen van de Vader. Opnieuw, de kracht is van de Vader, die de Zoon gezag gegeven heeft de kracht te gebruiken.

Volgende week gaan we verder…tot dan,
Zegen, John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

Op het Woord staan, deel 4

Dag allemaal,
Toen Barb en ik tieners waren, was het ons verlangen door de Heer gebruikt te worden in de bediening. Mijn moeder wilde dat ik naar de hogeschool zou gaan waar zij en haar broers en zussen ook naartoe geweest waren. Dit leek niet te passen in het grotere plan van de roeping van de Heer op ons leven. Maar, omdat er geen andere richting door de Heer aangewezen werd, deed ik wat juist was in het natuurlijke en ging daar naar school. Barb zat op de middelbare school, een jaar na mij, dus zij deed haar laatste jaar daar, terwijl ik al begonnen was op de hogeschool, zo'n 2,5 uur van haar verwijderd.
Dus toen zij naar de hogeschool ging, begon ik daar mijn tweede jaar.

Ik woonde daar met een aantal jongens samen, in een soort 'jongenshuis' en Barb deelde een kamer met haar beste vriendin, maar een paar avonden in de week zagen we elkaar en baden we samen over onze toekomst. We zaten daar op school omdat onze ouders dat wilden, maar ons hart ging uit naar de bediening; we zochten de Heer voor wat Hij wilde, of Hij een woord voor ons had betreffende onze toekomst. Op een avond, in september 1977, een maand nadat Barb op de campus was komen wonen, kwamen we bij elkaar in mijn kamer in het jongenshuis om samen te bidden.

Zij was in aanbidding, knielend op de vloer en ik zat, in aanbidding; en plotseling ontvingen we beiden woorden van de Heer. Zij was ineens in de Geest en stond voor de Heer op een berg en keek naar Hem. Hij legde Zijn handen op haar schouders en draaide haar voorzichtig om, zodat ze de uitgestrekte prairie kon zien die er onder aan de berg lag waar zij en de Heer op stonden. De prairie was bedekt met een uitgestrekt veld met korenaren en toen ze naar iedere korenaar keek, zag ze dat elke aar een menselijk gezicht was. De Heer vertelde haar dat wij geroepen waren voor de eindtijd oogst.

Tegelijkertijd sprak de Heer met mij over onze toekomst. Hij zei dat Hij ons naar Boulder, Colorado zou sturen en dat mijn vader die winter geen schoolgeld meer zou sturen en dat we tijd moesten nemen om te vasten en te bidden, omdat Hij mij over genezing wilde onderwijzen, totdat de tijd voltooid was en dan zou Hij mij uitzenden. Hij zei ook: "Je mag over ongeveer een jaar gaan trouwen." Dat deel vertelde ik Barb niet, maar de rest deelden we wel met elkaar.

We wilden zo graag stoppen met de school en in de 'bediening' beginnen, wat dat dan ook zou zijn, te midden van de charismatische vernieuwing van de jaren 1970. Maar wij wilden niet zo'n monumentale beslissing nemen zonder een woord van de Heer gehad te hebben.

Geloof versus veronderstelling
Er zijn 2 Griekse woorden die beiden vertaald worden als 'woord'. Eén is logos en betekent de hele raad van God. Dat woord wordt gebruikt in Johannes 1:1: "In het beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God." Logos is Genesis tot en met Openbaring en de Persoon van het Woord van de Heer.

Het andere woord voor 'woord' is rhema, wat uit de logos voortkomt en is een specifiek woord voor iemand. Een rhema kan in verschillende vormen komen: door een visioen, een woord, een getuigenis, iets wat iemand in zijn geest ervaart of onderscheidt, enzovoorts – een waarheid die God specifiek communiceert aan iemand vanuit de logos. Een rhema is een specifiek woord van God voor jou, zelfs al is dat woord slechts een vrede van binnen, een zekerheid, of misschien zelfs een zwaar gevoel in je geest wat 'doe dit niet' weergeeft.

In Romeinen 10:17 wordt het woord rhema gebruikt, toen Paulus schreef: “Zo is dan het geloof uit het horen en het horen door het woord (rhema) van Christus.” Geloof komt niet door het lezen van de logos, noch door een vers uit te kiezen om ‘op te staan.’ Geloof komt als God iets specifieks aan jou communiceert, een rhema, van Hem aan jou. In dat rhema is vrede, voorziening, geloof, genade en zoveel meer – als Hij iets aan jou communiceert, kun je vragen wat je nodig hebt om die taak te volbrengen of om dat woord te vervullen.

Jezus zei in Johannes 15:7: “Indien gij in Mij blijft en Mijn woorden (rhema) in u blijven, vraagt wat gij maar wilt en het zal u geworden.” Wat de discipelen hoorden uit het Grieks, is dit: “Als je in Mij blijft en de specifieke woorden die Ik tot jou gesproken hebt, blijven in je, mag je vragen wat je wil al naar die woorden en het zal voor je gedaan worden.”

Hier hebben we het gemist
Velen lezen dit vers, maar begrijpen het Grieks niet, waardoor ze concluderen dat als ze maar lang genoeg in de Heer blijven, als ze maar genoeg leren, genoeg in reinheid wandelen, dan zal alles gedaan worden waar ze om vragen – maar dat is NIET wat Jezus zei. Hij zei dat als je in een specifiek woord van Hem of de Vader verblijft, je alles kunt vragen (wat verband houdt met dat woord) en het zal je geschieden.

Denk eens aan Noach, die een rhema ontving dat de aarde zou overstromen en dat hij een ark zou moeten bouwen. Binnen dat woord, als hij daarin zou verblijven, was alles wat hij nodig zou hebben en alles wat hij nodig had om dat woord te kunnen vervullen; hij hoefde er slechts om te vragen – hij had bijvoorbeeld tijd nodig, materialen enzovoorts.

Hetzelfde geldt voor Abraham die geroepen werd om een vader van volken te worden, dus hij en Sara kregen het vermogen om zwanger te worden en een zoon te baren. Mozes was geroepen om Israël te bevrijden, dus werd hem de tekenen en wonderen gegeven om die taak te kunnen volbrengen. Dan bijvoorbeeld Jozua, die een woord ontving over Jericho, en zo gaat het maar door. Iedere geloofsheld was in geloof omdat zij reageerden op een rhema woord dat God hen gegeven had. Zij zochten niet een vers uit of besloten zelf om ‘in geloof’ te staan. Zij reageerden op een specifiek woord.

Als jij jouw leven onderzoekt, zul je zien dat telkens als jij een direct woord van de Heer had, het vredig was en goed verliep. Dat doet een rhema dus, zo voelt geloof – als vrede en rust. Dat ontvingen Barb en ik die avond in september van 1977 en het is allemaal uitgekomen of in het proces van uitkomen.

Wij hebben nooit een belangrijke beslissing genomen in ons leven, zonder eerst een rhema van de Vader of de Heer ontvangen te hebben. Die ene keer dat ik dat wel deed, heeft het bijna het leven van mijn vrouw gekost. Een harde les, maar het werd geleerd.

Denk eens terug aan woorden die je gekregen hebt, aan openbaringen, dingen die je in je geest geproefd hebt
Aan het begin van deze serie heb ik 2 voorbeelden genoemd van mensen die op een specifiek woord aan hen ‘stonden’: Paulus en Barnabas, die zeiden dat een vers in Jesaja, sprekend over de Messias, door de Heer uit deze profetie ‘gehaald’ was, waarmee Hij hen vertelde dat dit vers ook voor hen was; en Petrus, die in de 40 dagen na de opstanding van Jezus hoorde dat als hij oud zou zijn, hij om zijn geloof gekruisigd zou worden.

Geen van hen ontving die woorden op het moment van intense nood – die woorden hadden ze jaren daarvoor al ontvangen. Vaak is het zo dat we in een situatie terecht komen en dan naar de Heer gaan voor een ‘woord’. Wat Petrus en Paulus praktiseerden was dat zij op woorden van jaren daarvoor ‘stonden’, op eerdere openbaring over hun leven, niet op iets dat door de Heer gegeven werd te midden van intense momenten. Prijs de Heer voor zoiets, maar deze voorbeelden waren van hen die woorden te binnen brachten die jaren daarvoor gesproken werden; openbaring dat nog steeds in hun hart leefde, waarop zij konden ‘staan.’

Mijn Bijbel heb ik sinds 1978 en ik heb het twee keer opnieuw laten inbinden; zelfs nu zit er duc- tape op de rug, omdat het uit elkaar dreigt te vallen. Maar binnenin heb ik verzen gemarkeerd, notities geschreven en staan er data naast sommige verzen die de tijd markeren dat een vers levend voor mij

werd, iets dat eruit sprong, wat een openbaring of belofte aangaf. Als ik op het Woord sta voor genezing voor mijzelf, doe ik dat niet gebaseerd op een actuele openbaring, maar op openbaring die ik in de periode van januari-maart 1978 ontving, toen de Heer mij op de universiteit vertelde dat mijn vader geen schoolgeld meer zou betalen en dat ik tijd moest nemen om te bidden en te vasten, omdat Hij mij wilde onderwijzen over genezing…wat hij deed, wat ik deed en Hij vervolgens deed. Ik haal openbaring uit het verleden opnieuw naar boven, breng het in mijn herinnering, ga over dezelfde verzen, ik ga terug naar de tijd dat ik ze ontving, om opnieuw dezelfde opwinding in mijn geest te ervaren.

Petrus zei in 1 Petrus 1:23 dat wij wedergeboren zijn uit onvergankelijk zaad, wat wil zeggen dat het nooit verslechtert, nooit in kracht afneemt of in relevantie. Dat zaad is een rhema woord aan ons over wie Jezus is en onze reactie was geloof in Hem en het geven van onze levens aan Hem en wij blijven wandelen in dat zaad tot op de dag van vandaag.

Dat zaad, dat woord, is onvergankelijk. Dus als jij openbaring over genezing ontving, zoals dat bij mij was in 1978, en je dan in 2017 de genezende kracht van God nodig hebt, ga dan terug, zoals Petrus, Paulus en Barnabas deden, naar woorden van jaren daarvoor en hernieuw je tijd in hen; wakker jezelf aan in dat onvergankelijke zaad in jou – het is nog steeds een levend Woord en in staat door God gebruikt te worden voor jou, in jouw huidige situatie.

Zovelen kijken uit naar een huidig ‘Woord’ maar verwaarlozen al hun geschreven notities en herinneringen verkregen uit openbaring van jaren daarvoor. WEET wat de Heer jaren terug tot jou gesproken heeft. Houdt daaraan vast, het zijn onvergankelijke openbaringen en ze zijn nu net zo krachtig als ze toen waren. Je hoeft geen vers uit te zoeken om op te staan, je kunt teruggaan naar de levende openbaring van jaren daarvoor, of als dat nodig is, kun je tijd doorbrengen in aanbidding voor iets wat nu speelt…maar hoe dan ook leer met Hem te wandelen en dus in openbaring voor jouw leven.

Volgende week een ander onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com